

צר לוי עלייך אחיך יהונתן

শמוֹאָל בְּפָרָק אָ

ח) ויאמר ללמד בני יהודה קשת הנה כתובה על ספר הישר: (יט) האכבי ישראל על במוֹתִין חֶלֶל אֵיך נִפְלוּ גבורים: (כ) אל תגידי בגת אל תבשרו בחוכותך אשקלון פון תשמחנה בנות פלשתים פון تعالוזנה בנות הערלים: (כא) הרי בגלבע אל טל ואל מטר עלייכם ושידי תרומת כי שם נגעל מגן גבורים מגן שאול בלי משיח בשמן: (כב) מדם חללים מחלב גבורים קשת יהונתן לא נשוג אחוך וחרב שאול לא תשוב ריקם: (כג) שאול וייהונתן הנאהבים והנעימים בחיהם ובמוצם לא נפרדו מנשרים קלו מאירות גברון: (כד) בנות ישראל אל שאול בכינה המלכישכם שני עם עזנים המעלה עד זhab על לבושךן: (כה) איך נפלו גברים בתוך המלחמה יהונתן על במוֹתִין חֶלֶל: (כו) צר לי עלייך אחיך יהונתן נעמת לי מאד נפלאתה אהבתך לי מאהבת נשים: (כז) איך נפלו גברים ויאבדו פiley מלחה: פ

শמוֹאָל אָפָרָק יְדָ

(ו) ויאמר יהונתן אל הנער נשא כליו לך ונעבירה אל מצב הערלים האליה אויל יעשה יקוק לנו כי אין ליקוק מעצור להושיע ברב או במעט:

শמוֹאָל אָפָרָק יְזָ

כו) ויאמר דוד אל האנשיים העמידים עמו לאמור מה יעשה לאיש אשר יכה את הפלשתי הלו והסיר חרפה מעל ישראל כי מי הפלשתי הערל זהה כי חרב מערכות אליהם חיים: (לו) גם את הארי גם הדוב הכה עבדן והיה הפלשתי הערל זהה כאחד מהם כי חרב מערכת אליהם חיים: וידעו כל הקהל הזה כי לא בחרב ובתחית יהושיע יקוק כי ליקוק המלחמה וגנתו אתם בידנו: (ב) ויהי כבלתו לדבר אל שאול ונפש יהונתן נקשרה בנפש דוד ויאבהו יהונתן בנפשו: (ד) ויתפשט ביום ההוא ולא נתנו לשוב בית אביו: (ג) ויכרת יהונתן ודוד ברית באהבתו אותו בנפשו:

יהונתן את המועל אשר עליו ויתגexo לדוד ומדייו ועד חרבו ועד קשתו ועד חגרו:

শמוֹאָל אָפָרָק כָּגָ

ויאמר אליו אל תירא כי לא תמצאן יד שאול אבי ואותה תמלך על ישראל ואני אחיה לך למשנה וגם שאול אבי ידע כן:

רוֹת פָּרָק אָ

וთאמר הנה שבה יבמתך אל עמה ואל אלהיה שובי אחורי יבמתך: (טז) ותאמר רות אל תפגעי בי לעזבן לשוב מאחריך כי אל אשר תלכי אלך ובאשר תלני אלין עמר עמי ואלקיך אלקי: (יז) באשר תמות ואמות ושם אקבר כה יעשה ה' לי וככה יסיף כי המות יפריד ביןינו ובינן:

איכה רבה

..... באותה שעה קפזה רחל אמנו לפני הקב"ה ואמרה רב"ע גלי לפני שיעקב עבדך אהבני אהבה יתרה ועבד בשבייל לבא שבע שנים וכשהשלימו אותן נושא זמן והגיעו שבע שנים ורשותי לעבלי יעב כי להחליפני בשבייל אחוותי והוקשה עלי הדבר עד מאי והודיעתי לעבלי ומסרתי לו סימן שיכיר بيיני ובין אחוותי כדי שלא יוכל אבי להחליפני ורחתמי על אחוותי שלא יצא להרפה ולערוב חלפו אחוותי לעבלי ומסרתי אחוותי לאחוותי כל הסימני שמסרתי לעבלי כדי שיהא סבור שהיא רחל ולא עוד אלא שנכנסתי תחת המטה כשהיה מדבר עמה והוא שותקה ואני משיבתו על כל דבר ודבר כדי שלא יכול אחוותי וגמרתי חסד עמה ולא קנאתי בה ולא הוצאהיה להרפה. ומה אני שאניبشر וודם עפר ואפר לא קנאתי לצורה שליל ולא הוצאהיה לבושה ולהרפה ואתה מלך חי וקיים מפני מה קנאת לעבודת כוכבים שאין בה ממש והגליתبني ונחרגו בחרב ועשוו אויבים בהם כרצונם. מיד נתגללו רחים של הקדוש ברוך הוא ואמר בשבייל רחל אני מחזיר את ישראל למקום דכתיב כה אמר ה' קול ברמה נשמע נהי וכי תמרורים רחל מבנה על בנייה מאנה להנחים על בנייה כי איןנו וכתייב כה אמר ה' מנעי קול מבci ועיניך מדעה כי יש שכר לפועלך וגוי וכתייב ויש תקווה לאחריתך נאם ה' ושבו בניים לגבולם:

רמב"ם הלכות מלכים פרק א

ה"ז)...ומאחר שימושהין המלך הרי זה זוכה לו ולבניו עד עולם, שהמלכות יורשה שנאמר למען יאריך ימים על מלכתו הוא ובניו בקרב ישראל, הניח בן קטן משמרין לו המלוכה עד שיגדיל, כמו שעשה יהודע ליוואש, וכל הקודם בנחלה קודם לירושת המלוכה, והבן הגדול קודם לקטן ממנו, ולא המלכות בלבד אלא כל השורות וכל המינויין שבישראל יורשה לבנו ولבן בנו עד עולם, והוא שייה הבן מלא מקום אבותיו בחכמה וביראה ה"ט) מלכי בית דוד הם העומדים לעולם שנאמר בסאך יהיה נכוון עד עולם, אבל אם יעמוד מלך משאר ישראל תפסק המלכות מביתו, שהרי נאמר לירבעם אך לא כל הימים.

השגת הראב"ד - אבל אם יעמוד מלך משאר ישראל תפסק המלכות וכו'. א"א זה סותר מה שאמר לעלה ולא המלכות בלבד וכו', אלא ודאי בן הוא אילו היה ירבעם מלך כשר ובניו כשורים לא הייתה מלכות פוסקת מזרעו אבל היהתה שנייה למלכות בית דוד כגון, קיסר ופלג קיסר.